

[Aksel Larsen.]

som helst begrundelse, og en sådan fremgår heller ikke af nogen forhandling i kommissionen eller finansministeriet. Forslaget blev aldrig til lov, det blev henlagt. I 1860 skulle man foretage en omordning af de kommunale skatter i København, og under arbejdet hermed åbnede man desværre den skuffe, hvori det henlagte udkast var opbevaret. I glæde over at finde et, som det syntes, fuldt færdigt forslag overførte man dets bestemmelser på kommuneskatten i København, og herfra er det vandret videre over i forskellige midlertidige statskatte-love for til slut at havne i den første varige statsindkomstskattelov af 1903, uden at nogen reflekterede over de virkninger, bestemmelsen ville få. Dette stykke skatte-lovshistorie kan man studere nærmere, om man ønsker det, i Ugeskrift for Retsvæsen 1955, side 49 og følgende.

At man ikke dengang ofrede spørgsmålet synderlig opmærksomhed, kan forklares derved, at skattefradraget på grund af de lave skattesatser ikke havde mærkbar praktisk betydning. I dag har vi imidlertid ganske anderledes høje skattesatser, og derved er reglen blevet ganske overordentlig skadelig. Jeg har da heller aldrig truffet skatteembedsmænd, det være sig høje eller lave, som ikke anså reglens fjernelse for det vigtigste af alt ved gennemførelse af en skattereform.

Det er en sådan skattereform, vi tilsigter. Som det ses, er lovforslaget ganske kortfattet. Det indeholder alene forslag til to simple ændringer i ligningsloven, nemlig fjernelse af de to linjer i lovens § 14, der giver skatteyderne en såkaldt ret til i deres selvangivelse at fratække de personlige skatter, der er betalt inden for indkomståret, og — i naturlig tilslutning hertil — afskaffelse af det kunstige skattefradrag for tilflyttere, der er omhandlet i lovens § 2.

Jeg er meget vel klar over, at der med disse ændringer kun er taget de indledende, men mest nødvendige skridt til skattereformen. Det er jo netop karakteristisk for skattefradragets reglen, at den øver sine ødelæggende

virkninger overalt i skattesystemet. Den har først og fremmest præget udskrivningslovens skalaer, der må laves helt om. Reglens fjernelse vil afdække skavanker ved de kommunale udskrivningsregler, som derfor må revideres. En række forenklinger følger umiddelbart af reformen. F. eks. kan de efterhånden noget indviklede regler om merindkomstskattefradrag helt undværes. Det samme gælder en række besværlige bestemmelser i sømandsskatteoven, ligesom der må foretages ændringer i loven om selvskabsskat. Endelig bliver der tale om ændringer og ajourføringer af en række andre skattelove samt sociale love, heriblandt dem, der opererer med begrebet „skattepligtig indkomst“.

Sådan som skatteudskrivningen nu engang foregår, er det ikke muligt at foretage disse ændringer under ét. Det har f. eks. ikke noget formål allerede nu at drøfte skalaerne for udskrivning af skatterne for skatteåret 1965-66, dels fordi vi ikke kender statens skattebehov, dels og navnlig fordi man må afgøre, om man vil afskaffe skattefradragets reglen, før man kan udarbejde skalaer, der svarer til denne reform. Falder denne afgørelse positiv ud — og det håber jeg — må tinget sammen med finansministeriet og socialministeriet tage fat på udarbejdelsen af forslag til de nødvendige ændringer af de øvrige love, jeg her har nævnt.

Som det ses af lovforslaget, tænker vi ikke på, at det skal træde i kraft allerede fra begyndelsen af det kommende skatteår. Det vil være umuligt med så kort frist at få udarbejdet og vedtaget alle de ændringer i andre love, som vil følge af eller som må ledsage skattefradragets reglens afskaffelse. Men det er nødvendigt på et så tidligt tidspunkt som muligt at fortælle skatteyderne, at ændringen kommer, så de bliver i stand til at disponere derefter. Må jeg i den forbindelse bemærke, at det bliver langt lettere for skatteyderne at disponere og at beregne, hvad de kommer til at betale i skat, når den reform, vi foreslår, gennemføres.